

Týden knihoven

Ve čtvrtek 5. října vyrazili druháci z naší základní školy na návštěvu do Městské knihovny v Hranicích, protože byl Týden knihoven, jehož letošním podtitulem bylo Čteme s tátou, čteme s mámou, čteme s knihovnou. Cílovou skupinou měli zrovna letos být hlavně předškoláci, ale do veřejných knihoven byli zváni všichni; i ti, co o nich ještě nevědí.

Domluvily jsme s knihovnicí Blankou téma. Pohádky. Pohádky jsou vtipné, napínavé a poučné. Všichni malí (i velcí) čtenáři snadno poznají, kdo je dobrý a kdo je zlý, a jak je lepší pro budoucí časy být tím dobrým a laskavým a pomoci druhému v nouzi a rozdělit se, protože to pak nese ovoce, i když se to zpočátku úplně nezdá.

Blanka, laskavá knihovnice, dětem pověděla trošku z historie vzniku pohádek a báchorek a já jsem jim pak přečetla slovenskou pohádku o Větrném králi.

Další aktivity už byly v Blančině režii. Byla výborně připravená.

Začali jsme vtipným pohádkovým kvízem. Děti musely dobře přečíst zadání a vybrat z nabídky správnou odpověď, taky musely ve svých hlavinkách pátrat po zvířátkách, která se v pohádkách objevují, a dokončit některé známé pohádky.

Nebylo to pro ně lehké. Klasické pohádky už nejsou „in“! Pospojovat dvojice Popelku a holuby a Jiříka a mravence, ježibabu a černého kocoura a jiné další byl trošku oříšek, ale od toho jsme tam byly my dospělé a znalé, protože na pohádkách vyrostlé, abychom jim napověděly. I když jména sedmi trpaslíků už jsem ani já dohromady nedala. Blanka vtipně napovídala, takže je děti rozlouskaly a já jsem si je po letech připomněla.

Další aktivitou bylo sestavit pět pohádek z názvu, úryvku a ilustrace. Blanka děti nalosovala do pěti skupin a vyhlásila to jako závod. Ti nejlepší, protože nejrychlejší neměli úplně správně seřazeno, dostali malou odměnu.

Na závěr si mohly děti vybrat z připravených knížek, a když se konečně uklidnily, dostaly pět minut na čtení. Vybraly si ze čteného textu větu, kterou nám na závěr jeden každý přečetl, a my ostatní jsme odhadovali, co nám ta věta říká. Je-li hezká, čili přináší čtenáři něco pozitivního, nebo ošklivá, protože se děje nějaká špatnost, nebo někomu pomáhá, něco vyřeší, něco prozradí, je v ní nějaká naděje na zlepšení...? Byla to prostě čtenářská dílna.

Strávili jsme v knihovně dvě vyučovací hodiny a ty utekly jako voda, což se při práci s dětmi snadno pozná podle toho, že nechtějí pít a chodit na záchod a neptají se, kdy už bude konec.

Děkuji Blance Švihlové za dokonalou přípravu a děkuji i za to, že jsme si i beze slov rozuměly a dokázaly děti vést těmi dvěma hodinami tak, aby se nenudily.

Na závěr musím dodat, že k těm dospělým, patřila rovněž asistentka pedagoga Jitka Landová. I ona pomohla k hladkému průběhu celé akce.

Mirka Rusiniková

